

**A KÚRIA  
mint felülvizsgálati bíróság**

*Kfv.IV.35.098/2014/6.szám*

*A Kúria a Sipos & Moskovits Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek az Ivanovits Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 5. napján kelt 9.K.27.150/2013/8. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 9. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő*

**í t é l e t e t:**

*A Kúria az Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.150/2013/8. számú ítéletét és az alperes 261/1001/6 566/26/2011. számú határozatát - az elsőfokú közigazgatási határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú közigazgatási szervet új eljárásra kötelezi.*

*Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint elsőfokú- és 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.*

*A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.*

*Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.*

**I n d o k o l á s**

*A felperes a kedvezőtlen adottságú területeken történő gazdálkodáshoz nyújtandó kompenzációs támogatás (KAT támogatás) iránti kérelmet nyújtott be 2011. május 13-án. Az elsőfokú hatóság a kérelmet 2012. augusztus 29-én kelt határozatával elutasította.*

*A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2012. december 1-jén kelt határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.*

Indokolásában megállapította, hogy a felperes kérelme túligénylést tartalmazott, mivel M4XJH-U-10 azonosítóval megjelölt fizikai blokkban található 5-ös, a M4KQH-M-10 blokkazonosítójú fizikai blokkban található 6-os, valamint a M4F4H-X-10 azonosítóval jelölt fizikai blokkban található 7-es sorszámú tábla tekintetében nem tudta igazolni földhasználati jogosultságát. Ezért a felperes támogatási kérelmét a 25/2007. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: Támogatási rendelet) 9. § (1) bekezdésében foglaltak alapján el kellett utasítani. Az alperes utalt arra is, hogy nem tudott figyelemmel lenni a támogatási kérelem elbírálása során a 1122/2009/EK rendelet (a továbbiakban: EK rendelet) 73. cikk (1) és (2) bekezdéseire, mivel fogalmilag kizárt a felperes vétlenségének megállapítása, hiszen a támogatási kérelem benyújtásakor tisztában volt azzal, hogy földhasználati jogosultságát egyes igényelt parcellák kapcsán nem tudja igazolni.

A felperes keresete folytán eljáró Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (a továbbiakban: Bíróság) 2013. november 5-én kelt ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolásában a Bíróság arra hivatkozott, hogy a támogatási kérelemmel érintett támogatási évben - 2010. szeptember 1. és 2011. augusztus 31-e között - a felperes még abban az esetben sem felelt volna meg a Támogatási rendeletben támasztott feltételeknek, amennyiben a tulajdonos Bükki Nemzeti Park Igazgatóság a felperessel kötött volna földhasználati szerződést. A földhasználati szerződések ugyanis csupán 2011. április 27-én jöttek létre, a felperes földhasználati jogosultsága pedig 2010. március 31-ével megszűnt. A Bíróság álláspontja szerint a perben alkalmazandó EK rendeletben szabályozott „tényszerűen pontos információ” a jogosultsági feltételek igazolására vonatkozott. A jogerős polgári peres ítélet meghozatalát követően az alpereshez benyújtott kérelem-visszavonás nem volt „tényszerűen pontos információnak” tekinthető.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését és a Bíróság új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatása mellett az alperes határozatának elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú közigazgatási szerv új határozat hozatalára kötelezését kérte. Felülvizsgálati kérelmét azzal indokolta, hogy a Bíróság nem mérítette ki teljes körűen a felperes kereseti kérelmét. Azzal, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során a kérelmét meghatározott földterületek vonatkozásában visszavonta, az első fokon eljáró közigazgatási szervnek az eljárást részlegesen meg kellett volna szüntetni. Ennek elmaradásával az alperesi hatóság megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltakat. Mivel az eljáró bíróság ítéletével nem mérítette ki a felperes

kereseti kérelmét egészében, ezért az ítélet érdemi felülvizsgálatra alkalmatlan volt és sértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem nyújtott be az ügyben.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás során megállapította, hogy jogszabályváltozás folytán az alperes jogutóda az alperes. Az egyes törvényeknek a kormányzati szerkezetátalakítással összefüggő módosításáról szóló 2014. évi XXXV. tv. 51. § alapján, 2014. július hó 16. napjától a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerv alperesi jogelőd helyébe az alpereslépett, ezért jelen perben a Pp. 328. § (1) bekezdés alapján 2014. július hó 16. napjától az alperes jár el az alperes jogutódként.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem alapján abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a Bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésének megfelelően, minden körülmény figyelembe vétele, valamint a támogatási kérelem benyújtásával összefüggő felperesi vétkeesség helyes értékelése mellett hozta-e meg jogerős ítéletét.

Az alperes határozatában alkalmazott EK rendelet 73. cikk (1) és (2) bekezdései értelmében a „(...) támogatáscsökkentéseket és támogatás köréből való kizárásokat nem kell alkalmazni, ha a mezőgazdasági termelő tényszerűen pontos információt nyújtott be, vagy másképpen bizonyítja, hogy nem vétkes.” A (2) bekezdése szerint „[a]z I. és II. fejezetben előírt támogatáscsökkentéseket és támogatás köréből való kizárásokat nem kell alkalmazni a támogatási kérelem azon részeivel kapcsolatban, amelyekre vonatkozóan a mezőgazdasági termelő írásban értesíti az illetékes hatóságot arról, hogy a támogatási kérelem nem helytálló, illetve a benyújtása óta helytelenné vált, ha a mezőgazdasági termelőt még nem értesítették az illetékes hatóság helyszíni ellenőrzés elvégzésére irányuló szándékáról, és az illetékes hatóság még nem értesítette a mezőgazdasági termelőt a kérelemben található bármiféle szabálytalanságról.

Az első albekezdésben említett, a mezőgazdasági termelő által szolgáltatott információ a támogatási kérelemnek a tényleges helyzethez igazodó kiigazítását eredményezi.”

Az EK rendelet idézett rendelkezése kimentési szabály: mentesül a termelő a jogsértő magatartáshoz fűződő szankciók alól, ha bizonyítja a jogsértésben való vétlenségét, illetve kérelme jogsértő részét azt megelőzően módosítja, hogy az alperes előtt annak gyanúja felmerülne.

A perbeli esetben a történeti tényállás eseménysora a felperes

vétlenségét támasztja alá:

Szemben a Bíróság ítéleti megállapításával a Kúria arra helyezte a hangsúlyt, hogy a felperes a kérelem 2011. május 13-i benyújtásakor nem földhasználati jogának hiányát, hanem annak vitatott jellegét tudhatta biztosan. A tisztázás érdekében polgári pert kezdeményezett, amelyről az alperes elsőfokú hatóságát tájékoztatta. A közigazgatási eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmét a hatóság megalapozottnak ítélte és az eljárását a jogerős ítélet meghozataláig végzésével felfüggesztette.

Ennek ellenére, figyelmen kívül hagyva a Ket. 32. § (8) bekezdésében foglaltakat, lefolytatta eljárását: 2011. október 13-án adategyeztetésre, 2011. november 9-én, 22-én, és 30-án helyszíni ellenőrzésre került sor.

A polgári perben 2011. november 14-én meghozott elsőfokú ítéletet a másodfokú bíróság 2012. június 7-én helyben hagyta: a felperes előtt ekkor vált bizonyossá az, hogy az igényelt parcellák jelentős részében, 252,95 hektár vonatkozásában nem tudja igazolni földhasználati jogosultságát, ezért 2011. májusában benyújtott kérelme túligénylést tartalmaz. Eleget téve az elsőfokú hatóság felfüggesztésében foglalt kötelezettségének, 2012. június 12-én bejelentette, hogy jogerősen pert vesztett, egyben módosította támogatási kérelmét, amelyet immár 29,9 hektárra tartott fenn. A „szolgáltatott információ a támogatási kérelemnek a tényleges helyzethez igazodó kiigazítását eredményezte” [EK rendelet 73. cikk (2) bekezdés második fordulata].

Az alperes elsőfokú hatósága ezt követően több mint két hónappal, 2012. augusztus 29-én hozta meg elsőfokú határozatát. Ebben figyelmen kívül hagyta saját felfüggesztő végzését és döntését olyan eljárási cselekmények kapcsán tett megállapításokra alapította, amelyek a Ket. 32. § (8) bekezdése értelmében hatálytannak minősültek. Az alperes mindennek ellenére helyben hagyta az elsőfokú hatóság határozatát.

Az EK rendelet 73. cikk (1) és (2) bekezdésének helyes értelmezése szerint a felperessel szemben szankciót alkalmazni vétkessége esetén lehetett volna jogszerűen. A felperesi kérelem jogszerű módosításának lehetőségét éppen az alperes elsőfokú felfüggesztő végzése adta meg. A felfüggesztő végzéssel az alperes esélyt látott a felperes földhasználati jogának bizonyítására, ez pedig kizárta a felperes támogatási kérelemmel kapcsolatos vétkességének megállapíthatóságát. A felperes pervesztettségének és kérelme módosításának bejelentését az EK rendelet 73. cikk (2) bekezdése alapján az alperesnek helyesen úgy kellett volna értékelnie, hogy a mezőgazdasági termelő írásban értesítette „(...) az illetékes hatóságot arról, hogy a támogatási kérelem nem helytálló, illetve a benyújtása óta helytelenné vált.”

Az elsőfokú hatóságnak a felfüggesztő ok megszűnését követően eljárásában a módosított kérelmet kellett volna elbírálnia.

A kifejtettek értelmében a Kúria megállapította, hogy a Bíróság ítélete - és megelőzőleg az alperes - a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközően figyelmen kívül hagyott lényeges körülményeket, amelyek a jogerős ítélet meghozatala és a felperesi „túligénylés” szempontjából relevánsak voltak. Ezért a Kúria az ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján, az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően a Pp. 270. § (1) bekezdés folytán alkalmazandó 339. § (1) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A megismételt eljárásban az alperes a 2012. június 12-i felperesi bejelentést és a 29,9 hektár igényelt területre módosított kérelmet köteles elbírálni.

A Kúria a Pp. 78. §-a alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes elsőfokú- és felülvizsgálati eljárási költségeinek a megfizetésére.

A felperes a felülvizsgálati eljárásban lerótt 70.000 forint eljárási illetéket - pernyertességére tekintettel - az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 32. § (2) bekezdése alapján visszaigényelheti.

Az alperes az Itv. 5. §-a alapján személyes illetékmentességet élvez, ezért az eljárási illeték az állam terhén marad.

Budapest, 2015. február 17.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró**